

سیاسی

ولایت فقیه حرب

اشاره:

مسئله ولایت فقیه و مسائل مربوط به آن، یکی از ارکان دین اسلام و نظام کنونی ایران اسلامی است که حضرت امام خمینی پس از گذشت چندین قرن از غیبت کبرای امام زمان، آن را جامه عمل پوشاندند، اما دشمنان مغرض خارجی و اذناب داخلی آنها بازها این اصل متفرق نظام اسلامی را مورد اشکال قرار داده و در مورد آن شباهاتی را مطرح کرده‌اند. البته مهمترین محل نشانه‌روی این تبرهای مسموم، اذهان نسل جوان و نوجوان کنونی است. لذا به جهت برطرف شدن این گونه شباهه‌ها و اشکالات و افزایش اطلاعات نسل جوان در این باره، این مسئله را از دیدگاه حکیم فرزانه آیت‌الله جوادی آملی بررسی کرده‌ایم.

ابوالقاسم عاشوری

جامعه اسلامی است که به منظور اجرای احکام و تحقق ارزش‌های دینی و شکوفا ساختن استعدادهای افراد جامعه (اثاره دفائن عقول) و رساندن آنان به کمال و تعالی در خور خویش، صورت می‌گیرد.^۳ مقصود از فقیه در بحث ولایت فقیه، مجتهد جامع الشرایط است، نه هر کس که فقه خوانده باشد. فقیه جامع الشرایط باید سه ویژگی داشته باشد؛ اجتهاد مطلق، عدالت مطلق و قدرت مدیریت و استعداد رهبری. یعنی از سویی باید صدر و ساقه اسلام را به طور عمیق و با استدلال بشناسد و از سوی دیگر در تمام زمینه‌ها حدود و ضوابط الهی را رعایت کند و از هیچ یک تخطی و تخلف نکند و از سوی سوم، استعداد و توانایی مدیریت و کشورداری و لوازم آن را واحد باشد.^۴

دلیل عقلی اثبات ولایت فقیه

برهان عقلی بر ضرورت ولایت فقیه در عصر غیبت، نظری برهان بر ببوت و امامت است؛ زیرا آنچه که اثبات‌کننده ببوت عامه است، یکی نیاز بشری به قوانین الهی است و دیگر نیاز به وجود فردی است که به دلیل مسانخت و هم‌جنسی با انسان‌ها، ضمن اسوه بودن توان تدبیر و اجرای همه قوانین الهی را داشته باشد. ... اثبات امامت عامه نیز با همان دو اصل، یعنی احتیاج انسان به قوانین الهی و نیاز به رهبری اجتماعی است، زیرا هر چند که با رحلت پیامبر اسلام صلوات الله عليه و آله و سلم تشریع قوانین الهی به اتمام می‌رسد، لیکن بسیاری از عمومات و اطلاقات، تخصیص و یا تقيید یافته و علم به آنها در نزد کسی است که به منزله جان نبی در ارتباط باطنی با نبی اکرم صلوات الله عليه و آله و سلم می‌باشد. از این رو بعد از رحلت پیامبر صلوات الله عليه و آله و سلم نیاز به شخصی است که هم آگاه به قوانین اسلامی باشد و هم عهده‌دار ولایت و سرپرستی اجتماع باشد، اما در زمان غیبت بعد از آن که بیان مقیدات و مخصوصات شریعت نبوی به حد نصاب رسید، دیگر کمبودی در بخش قوانین احساس نمی‌شود، لیکن این مقدار، جوامع انسانی را از انسان قانون‌شناس و امینی که عهده‌دار سرپرستی و اجرای قوانین باشد، بی‌نیاز نمی‌کند. این نیاز همان امری است

ضرورت بحث و گفتگو درباره مسئله ولایت فقیه

مسئله ولایت فقیه یکی از مهم‌ترین مسائل جامعه اسلامی است که بحث و گفتگو درباره آن از دو جهت ضروری است؛ اول آنکه ولایت فقیه سنگ بنای نظام جمهوری اسلامی است و بر هر فرد مسلمان و انقلابی لازم است که این اصل اساسی را خوب بشناسد و سپس بر مدار آن حرکت کند و دوم آنکه دشمنان اسلام و انقلاب فهمیده‌اند که ظلم‌ستیزی انقلاب و نظام اسلامی، از این اصل مهم و مترقبی سرچشمۀ گرفته است و برای منحرف ساختن چنین نظام و انقلابی، باید به قلب نیرو دهنده و ستون استوار آن هجوم برند و به همین جهت است که پس از پیروزی انقلاب اسلامی، در هر زمان مناسب شباهتی در زمینه این اصل بی‌بدیل مطرح شده است.^۵

معنای واژگان «ولایت» و «فقیه» در اصطلاح ولایت فقیه مقصود از واژه ولایت در بحث ولایت فقیه، سرپرستی است،^۶ اما «ولایت» فقیه نه از سخن ولایت تکوینی است و نه از سخن ولایت بر تشریع و قانون‌گذاری و نه از نوع ولایت محجوران و مردگان، بلکه ولایت مدیریتی بر

فقیه جامع الشرایط دارای چهار شائون دینی می‌باشد که دو شائون علمی است و دو شائون دیگر آن عملی می‌باشد. این چهار وظیفه عبارتند از: حفاظت، افتاده، قضا و لا.

فقیه جامع الشرایط همه اختیارات پیامبر صلوات الله عليه و آله و سلم و امامان صلوات الله عليه و آله و سلم را که در اداره جامعه نقش دارند، داراست.

منصب ولایت برای آن فقیه جامع الشرایط ثابت است که قبل از دیگران به اصل سمت ولایت معتقد بوده و به آن ایمان داشته باشد و هرگونه تجاوز از آن را ناروا بداند.

که ضرورت ولایت فقیه عادل و مدیر مدبر را در زمان غیبت امام زمان(عج) اثبات می کند.^۵

در حکومتی که بر اساس ولایت است، فقیه جامع الشرایط، نائب امام عصر (عج) و عهددار همه شئون اجتماعی آن حضرت من باشد و تا آن زمان که واحد و جامع شرایط لازم رهبری باشد، دارای ولایت است.

بررسی احکام سیاسی و اجتماعی اسلام، گویای این مطلب است که بدون زعمت فقیه جامع الشرایط، تحقق این احکام امکان پذیر نیست.

دلیل عقلی - نقلی اثبات ولایت فقیه
صلاحیت دین اسلام برای بقا و دوام تا قیامت، یک مطلب روشن و قطعی است و هیچ گاه بطلان و ضعف و کاستی در آن راه نخواهد داشت؛ «لا یاتیه الباطل من بین یدیه ولا من خلفه» (سوره فصلت، آیه ۴۲)، و تعطیل نمودن اسلام در عصر غیبت و عدم اجرای احکام و حدود آن، سدّ از سبیل خدا و مخالف با ابدیت اسلام در همه شئون و عقاید و اخلاق و اعمال است و از این دو جهت هرگز نمی توان در دوران غیبت که ممکن است معاذ الله هزاران سال بینجامد، بحث علم احکام اسلامی را به دست نسیان سپرد و حکم جاهلیت را به دست زمامداران خودسر اجرا کرد و نمی توان به بهانه این که حرمان ما بعد از برکات ظهور آن حضرت علیه السلام نتیجه تیکاری و بی لیاقتی خود مردم است، زعامت دینی زمان غیبت را نفی نمود و حدود الهی را تعطیل کرد. تأسیس نظام اسلامی و اجرای احکام و حدود آن و دفاع از کیان دین و حراست از آن در برابر مهاجمان، چیزی نیست که در مطلوبیت و ضرورت آن بتوان تردید کرد و اگرچه جامعه اسلامی از درک حضور و شهود آن حضرت محروم است، ولی هنک نوامیس الهی و مردمی و ضلالت و گمراهی مردم و تعطیل اسلام هیچ گاه مورد رضایت خداوند نیست و به همین دلیل انجام این وظایف بر عهده نمایندگان خاص و عام حضرت ولی عصر علیه السلام است. بررسی احکام سیاسی و اجتماعی اسلام، گویای این مطلب است که بدون زعمت فقیه جامع الشرایط، تحقق این احکام امکان پذیر نیست و عقل با نظر نمودن به این موارد، حکم می کند که خداوند یقیناً اسلام و مسلمانان را در عصر غیبت بی سرپرست رها نکرده و برای آنان، والیان جانشین معصوم تعیین فرموده است.^۶

دلایل نقلی اثبات ولایت فقیه

بررسی اجمالی احادیث منقول و نیز تبیین وظایف فقهاء در متون فقهی راجع به مسائل عمومی و مهم امت اسلامی، خواه در ولایت بر افتاد، خواه در ولایت بر قضا و خواه در ولایت بر صدور احکام غرہ و سلطخ شهور، خواه در دریافت وجوه شرعی که متعلق به خود مکتب و مقام امامت است (از قبیل افتخار و اخماص و میراث بی وارث) خواه از قبیل اموال عمومی (مانند اراضی مفتوح العنوه) و نیز در موارد جزئی و شخصی (مانند شئون غایب و قاصر) نشان می دهد که هم مضمون آن نصوص از اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام صادر شده است و هم عصارة این احکام و فتاوی از دوره طه و یس علیهم السلام استفاده شده است و اگرچه امکان مناقشه در سند برخی از احادیث یا سداد و صحت بعضی از فتاوی وجود دارد، لیکن مدار دیانت اصلی ترین هدفی است که روایات مأثور و فتاوی مذبور، رسالت ابلاغ آن را بر عهده دارند.^۷

اثر خصوصیات عقلی و نقلی در عزل ولایت فقیه

خصوصیات عقلی و نقلی ای که برای ولی فقیه ذکر شده است، نه تنها شاهد بر انتصاب ولی فقیه است، بلکه نشانه انزال او نیز می باشد. توضیح مطلب این است که... در اسلام شخص فقیه عادل نیست که حاکمیت دارد، بلکه فقه و عدالت است که حکومت می کند و از این رو ولی فقیه همان گونه که حق ندارد به تبعیت از آرای مردم عمل نماید، نمی تواند به رأی و نظر خود از حدود و وظایفی که برای او مقدار شده است، تجاوز نماید. تنها فرق میان ولی فقیه و دیگران، عهده داری مقام ولایت است.... لذا او همانند دیگر افراد و بلکه قبل از همه موظف به رعایت و انجام دستورهایی است که بنابر احکام اسلام و مطابق با مصالح اجتماعی صادر شده است. بنابراین شخص فقیه باید حدوثاً و بقائیً واحد همه اوصاف یاد شده بوده، همواره در معرض سنجش

تفاوت حوزه مسئولیت ولایت فقهی و نبی و امام

حوزه مسئولیت ولایت فقهی... تنها در محدوده اجرای احکام است. در حالی که نبی و امام علاوه بر اجرا، عهده‌دار ابلاغ شریعت و یا تبیین مقیدات و مخصوصات و قوانین الهی نیز می‌باشند. بنابراین هرگز به وسیله‌ولی فقهی در احکام اسلام حکمی افزووده یا کاسته نمی‌شود و اگر در مواردی حکم ولی فقهی مقدم بر حلیت یک حلال یا حرمت یک حرام می‌باشد، این از باب تقيید یا تخصیص حکم الهی نیست، بلکه از باب حکومت برخی از احکام الهی بر بعضی دیگر است.^{۱۲}

ویژگی‌ها و وظایف ولی فقهی در عصر غیبت

کسی که در عصر غیبت، ولایت را از سوی خداوند بر عهده دارد، باید دارای سه ویژگی ضروری باشد که این سه خصوصیت از ویژگی‌های پیامبران و امامان^{علیهم السلام} سرچشممه می‌گیرد و پرتوی از صفات متعالی آنان است. ویژگی اول، شناخت قانون الهی است؛ زیرا تا قانونی شناخته نشود، اجرایش ناممکن است. ویژگی دوم، استعداد و توانایی تشکیل حکومت برای تحقق دادن به قوانین فردی و اجتماعی اسلام است و ویژگی سوم، امانتداری و عدالت و اجرای دستورهای اسلام و رعایت حقوق انسانی و دینی افراد جامعه.^{۱۳}

همچنین «در عصر غیبت ولی زمان»^(ع) که مسلمانان و جامعه اسلامی از ادراک برکات خاص ظهور ایشان محروم‌می‌شوند، جاودانگی اسلام اقتضا دارد که همان دو شان تعلیم دین و اجرای احکام اسلام تداوم یابد که این دو وظیفه بر عهده نایان ولی عصر^(ع) می‌باشد و فقیهان عادل و اسلام‌شناس از سویی با سعی بلیغ و اجتهاد مستمر، احکام کلی شریعت را نسبت به همه موضوعات و از جمله مسائل جدید و بی‌سابقه تبیین می‌نمایند و از سوی دیگر با اجرای همان احکام استنباط شده، ولایت اجتماعی و اداره جامعه مسلمین را تداوم

با شرایط و موازین عقلی و نقلی‌ای باشد که برای مقام ولایت تعیین شده است و هرگاه او از حدود مقرّره تعدی و تجاوز نماید و یا این‌که به دلیل کمال یا کهولت توان انجام وظایف خود را از دست بدهد، بدون این‌که نیازی به عزل داشته باشد، از مقام خود منعزل است.^{۱۴}

ولی فقهی؛ پذیرش ولایت و ایمان به آن
پذیرش ولایت و ایمان به آن قبل از این‌که بر امت لازم شود، بر خود فقهی لازم می‌باشد؛ یعنی اگر فقیهی معتقد به مقام ولایت نبود، هرگز دارای این سمت نخواهد بود... پس منصب ولایت برای آن فقهی جامع الشرایط ثابت است که قبل از دیگران به اصل سمت ولایت معتقد بوده و به آن ایمان داشته باشد و هرگونه تجاوز از آن را ناروا بداند.^{۱۵}

شناخت قانون الهی، استعداد و توانایی تشکیل حکومت و اجرای قوانین اسلام، امانتداری و عدالت در رعایت حقوق انسانی و دینی مردم از جمله خصوصیات ولی فقهی به شمار می‌رond.

معنای نیابت فقهی جامع الشرایط از امام معصوم

معنای نیابت فقهی جامع شرایط علمی و عملی از امام معصوم^{علیهم السلام} تنها در اصل اداره امور امت اسلامی خلاصه نمی‌شود، بلکه لازم است اصول حاکم بر سیاست و قوانین قابل پیروی را از هدایت الهی دریافت کند.^{۱۶} تنها تفاوتی که بین نائب [ولی فقهی] و منوب عنه [امام معصوم] وجود دارد، این است که منوب عنه در پرتو عصمت الهی آنچه می‌داند در اثر شهود و غیب و علم حضوری است، نه اجتهاد از ظواهر و استنباط از ادله، لذا همه علوم وی یقینی می‌باشد، اما نائب وی در اثر عدم عصمت، همه آنچه را که می‌داند در اثر استنباط از ادله است که غالب آنها ظنی السند و الدلائلاند و تعدادی از آنها که از لحاظ سند قطعی‌اند، مانند قرآن کریم و برخی از نصوص که متواترند از جهت دلالت، ظنی می‌باشند؛ گرچه برخی از ادله، هم از لحاظ سند قطعی است و هم از جهت دلالت جزئی می‌باشند. بنابراین علم فقهی غالباً از محور گمان تجاوز نمی‌کند و همه علوم وی نیز طبق اجتهاد می‌باشد، لذا گاهی مصیب و مثاب است و زمانی مخطی و مأجور، در صورتی که تقصیری در استنباط روا نداشته باشد.^{۱۷}

بازگشت ولایت فقهی عادل، به ولایت فقاہت و عدالت است و شخص فقیه منهای شخصیت حقوقی خود، هیچ سمتی ندارد، بلکه در تمام احکام همتای امت بوده و فاقد تمام مزایای موهوم و امتیازهای متوجه و برتری‌های متخلص بوده، هیچ تمیزی بین او و دیگران نخواهد بود.

معنای نیابت فقهی جامع شرایط علمی و عملی از امام معصوم^{علیهم السلام} تنها در اصل اداره امور امت اسلامی خلاصه نمی‌شود، بلکه لازم است اصول حاکم بر سیاست و قوانین قابل پیروی را از هدایت الهی دریافت کند.

در اصلی یکصد و هفتاد قانون اساسی آمده است:
... رهبر منتخب خبرگان، ولایت امروز همه مسئولیت‌های ناشی از آن را بر عهده خواهد داشت...»

منظور از ولایت مطلقه، ولایت مطلقه در اجرای احکام اسلامی است؛ فقیه و حاکم اسلامی ولایت مطلقه‌اش محدود به حیطه اجراست، نه این که بتواند احکام اسلام را تغییر دهد.

کار اصلی مجلس خبرگان،
تشخیص انتصاب و انعزال
ولی فقیه است، نه نصب و
عزل او.

باشد و هیچ تخلفی از او سر نزده باشد. از سوی دیگر اختیارات چنین حاکمی اولاً، مربوط به انجام کارهایی است که مردم در جامعه اسلامی اختیار آنها را دارند و در کارهایی که در اختیار مردم نیست و در اختیار امام معصوم است، حق تصرف و دخالت ندارد، ثانیاً در غیر این امور نیز اختیارات او به اندازه‌ای است که مردم پسندند و صلاح بدانند و لذا دایره حکومت و اختیارات او از جهتی مقید به زمان است و از جهت دیگر محدود به اموری است که مردم مشخص کنند.^{۱۶}

دلایل حکومت ولایتی:

۱. تداوم امامت:
مقتضای دلیل اول بر ضرورت ولایت
فقیه (برهان عقلی مخصوص) آن است که ولایت
فقیه به عنوان تداوم امامان معصوم علیهم السلام
می‌باشد و چون امامان معصوم علیهم السلام ولی منصوب
از سوی خداوند هستند، فقیه جامع الشرایط
نیز از سوی خداوند و امامان معصوم علیهم السلام،
منصوب به ولایت بر جامعه اسلامی است....
 ۲. جامعیت دین:
دین الهی که به کمال نهایی خود رسیده
و مورد رضایت خداوند قرار گرفته؛ «الیوم
اکملت لكم دینکم و اقمت علیکم نعمتی و رضیت لکم
الاسلام دینا»؛ (مائدہ آیه ۳)، دینی که بیان کننده
همه لوازم سعادت انسان و زندگی فردی و
اجتماعی اوست؛ «تبیاناً لکل شیء»؛ (نحل آیه
۸۹)....، آیا چنین دین جامعی برای عصر
غیبت سخنی ندارد؟ یعنی شک کسانی را برای
این امر مهم منصوب کرده و فقط شرایط والی
را معلوم نساخته تا مردم با آن شرایط دست به
انتخاب بزنند و چون در کالت، وظیفه و کیل
استیفای حقوق موکل است و در نظام اسلامی
حقوق فراوانی وجود دارد که «حق الله» است
نه «حق الناس»، بنابراین رهبری فقیه به معنای
وکالت نیست، بلکه از سنخ ولایت است.
 ۳. احکام اختصاصی امامت و ولایت:
در اسلام، امور و کارها و حقوق به سه

۱۴ می بخشند۔))

ولايت فقيه؛ ولايت فقاہت و عدالت

بازگشت ولايت فقيه عادل، به ولايت
فقاهت و عدالت است و شخص فقيه
منهای شخصيت حقوقی خود، هيچ
سمتی ندارد، بلکه در تمام احکام همتای
امت بوده و فاقد تمام مزاياي موهوم و
امتيازهاي متوجه و برتری هاي متخليل
بوده، هيچ تميزی بين او و ديگران
نخواهد بود و شخصيت حقوقی وی
نيز فقط عنوان فقاهمت و عدالت است
كه هرگز افزون طلبی را که عین سفاهمت
و جهالت بوده، معنا نمی کند و هيچ گاه
برتری جویی را که عین خيانت و ضلالت
مي باشد، نمي پذيرد.^{۱۵}

حکومت ولایتی یا وکالتی و دلایل آن

اگر سرپرست جامعه سمت خود را از مردم دریافت کند تا کارهای آنان را بر اساس مصلحت و رأی خودشان انجام دهد، وکیل آنان خواهد بود و چنین حکومتی، حکومت وکالتی است، ولی اگر حاکم اسلامی سمت خود را از خداوند و اولیای او یعنی پیامبر اکرم ﷺ و امامان معصوم علیهم السلام دریافت نموده باشد، منصوب از سوی آن بزرگان و سرپرست و ولی جامعه خواهد بود و چنین حکومتی «حکومت ولایتی» است. در حکومتی که بر اساس ولایت است، فقیه جامع الشرایط، نائب امام عصر(ج) و عهدهدار همه شئون اجتماعی آن حضرت می‌باشد و تا آن زمان که واجد و جامع شرایط لازم رهبری باشد، دارای ولایت است و هرگاه همه آن شرایط و یا یکی از آنها را نداشته باشد، صلاحیت رهبری ندارد و ولایت او ساقط گشته است و او از سرپرستی امت اسلامی منعزل است و نیازی به عزل ندارد. اما اگر حاکمی بر اساس وکالت از مردم اداره جامعه را به دست گیرد، وکیل مردم است و همان‌گونه که مردم وکالت را به او داده‌اند و او را به این مقام نصب کرده‌اند، عزل او از این مقام نیز به دست خود آنان است و چون عزل وکیل طبعاً جایز است، مردم می‌توانند هرگاه که بخواهند او را عزل کنند، اگر چه هنوز شرایط لازم را دارا

ایران به «ولایت» تصریح شده است. مثلاً در اصل پنجم چنین آمده است:

«در زمان غیبت حضرت ولی عصر^(ع) در جمهوری اسلامی ایران، ولایت امر و امامت امت بر عهده فقیه عادل و باتقواء، آگاه به زمان، شجاع، مدیر و مدبر است که طبق اصل یکصد و هفتعم عهدهدار آن می‌گردد.»

و در اصل یکصد و هفتم آمده است:

«... رهبر منتخب خبرگان، ولایت امر و همه مسئولیت‌های ناشی از آن را بر عهده خواهد داشت...»^{۱۷}

ولی فقیه و اداره نظام حکومتی
ولایت فقیه در اداره نظام حکومتی همانند منصب قضا و سمت مرجعیت وی، از طرف شارع مقدس تعیین شده است و پذیرش مردم در مرحله اثبات مؤثر است، نه در اصل ثبوت. یعنی همان‌طور که فقیه جامع شرایط افتاد، دارای سمت فتوا دادن است، خواه کسی مرجعیت او را پذیرد و خواه نپذیرد و تنها تفاوت آن است که اگر مورد قبول امت قرار گرفت، عنوان اضافی مرجعیت او به فعلیت می‌رسد و آثار عینی را به همراه دارد، و گرنه در بوته قوه می‌ماند و هیچ اثر خارجی به دنبال ندارد و همان‌طور که فقیه جامع الشرایط واجد منصب قضاست، خواه کسی به او رجوع کند و خواه او را مرجع فصل خصوصت نداند و تنها امتیاز آن است که اگر مورد پذیرش قضایی مردم واقع شد، عنوان اضافی قضایی بودن او به فعلیت می‌رسد و آثار عینی فراوان را به همراه دارد و گرنه در بوته قوه می‌ماند و هیچ اثری بر او مترتب نیست. جریان ولایت او نسبت به اداره امور امت اسلامی نیز این چنین است؛ یعنی اصل مقام محفوظ است و ترتیب آثار خارجی منوط به تویی مردم است.^{۱۸}

وظایف و شئون حاکم اسلامی
فقیه جامع الشرایط دارای چهار شأن دینی می‌باشد که دو شانش علمی است و دو شأن دیگر آن عملی می‌باشد. این چهار وظیفه عبارتند از: حفاظت، افتاد، قضایا، ولا.

را به دیگری بسپارند که برای آنان انجام دهد... وکالت و نیابت در امور اجتماعی با صرفنظر از همه اشکالات و پاسخ‌های فقهی اش، هرگز در قسم سوم از امور اجتماع که از حقوق مکتب است و تصرف در آنها اختصاص به امامت و ولایت دارد، جاری نمی‌شود... وکالت در محدوده چیزی است که از حقوق موکل (وکیل کننده) باشد تا بتواند آن امر مربوط به خود را به دیگری بسپارد و اما در کاری که از حقوق او نبوده و در اختیار او نیست، هرگز حق توکیل (وکیل گیری) ندارد...

بنابر آنچه گذشت، تصرف در امور مربوط به امامت و ولایت که نام برد شد، فقط در حیطه اختیارات خود امام یا نائب و یا نائب و ولی منصوب اوست، نه در اختیار افراد جامعه تا مردم برای آن وکیل تعیین کنند و به همین جهت، نمی‌توان حاکم اسلامی را که عهده‌دار چنین اموری است، وکیل مردم دانست، بلکه او وکیل امام مقصوم و والی امت اسلامی خواهد بود.

۴. عصاره‌های دلایل نقلی: مستفاد از ادله نقلی ولایت فقیه، نصب فقیه از سوی خداوند و ولایت داشتن اوست، نه دستور خداوند به انتخاب از سوی مردم و وکیل بودن فقیه از سوی آنان....

۵. همسانی ولایت با «افتاد» و «قضایا»: انتصابی بودن سمت افتاد و قضای فقیه، شاهدی است بر انتصابی بودن سمت ولایت او...، همان‌گونه که فقیه جامع الشرایط سمت‌های افتاد و مرجعیت و قضایا را با انتخاب مردم دارا نشده است، سمت ولایت را نیز با انتخاب مردم واجد نگردیده است، بلکه او با همه این سمت‌ها از سوی خداوند منصوب شده است و تفکیک میان این سمت‌ها به این معنا که برخی از سوی خداوند باشد و برخی از سوی مردم پدید آمده باشد، درست نیست.

۶. رهبری در قانون اساسی: از حاکمیت فقیه جامع الشرایط، در اصول قانون اساسی جمهوری اسلامی

تأسیس نظام اسلامی و اجرای احکام و حدود آن و دفاع از کیان دین و حراست از آن در برابر مجاہمان، چیزی نیست که در مطلوبیت و ضرورت آن بتوان تردید کرد.

تصرف در امور مربوط به امامت و ولایت که نام برد شد، فقط در حیطه اختیارات خود امام یا نائب و ولی منصوب اوست، نه در اختیار افراد جامعه تا مردم برای آن وکیل تعیین کنند.

چیز ایمان مقصوم وی منصوب از سوی خداوند هستند، فقیه جامع الشرایط نیز از سوی خداوند و ایمان مقصوم، منصوب به ولایت بر جامعه اسلامی است.

دسته تقسیم می‌شود:
دسته اول امور شخصی است، دسته دوم امور اجتماعی مربوط به جامعه است و دسته سوم اموری است که اختصاص به مکتب دارد و تصمیم‌گیری درباره آنها مختص امامت و ولایت است.
شکی نیست که افراد اجتماع در قسم اول و دوم امور و احکام یاد شده، همان‌گونه که خود مبادرت (به صورت منفرد یا مجمع) حق دخالت دارند، حق توکیل و وکیل گرفتن در آن امور را نیز دارند، یعنی هم می‌توانند خود به صورت مستقیم به آن امور پیردازند و هم می‌توانند از باب وکالت، آن امور

۱. وظیفه حفاظت:

از آنجا که مهم ترین وظیفه امام معمصوم علیه السلام تزییه قرآن کریم از تحریف یا سوء برداشت و نیز تقدیس سنت معصومین از گرند اخذ به متشابهات و اعمال سلیقه شخصی و حمل آن بر پیش فرض ها و پیش ساخته های ذهنی دیگران است، همین رسالت بزرگ در عصر غیبت به عهده فقیه جامع الشرایط خواهد بود....

۲. وظیفه افتاد:

وظیفه فقیه در ساحت قدس مسائل علمی و احکام اسلامی، اجتهاد مستمر با استمداد از منابع معتبر و اعتماد بر مبانی استوار و پذیرفته شده در اسلام و پرهیز از التقااط آنها با مبانی حقوق مکتب های غیر الهی و دوری از آمیختن براهین و احکام عقلی با نتایج قیاسی و استحسان و مصالح مرسله و... می باشد.

۳. وظیفه قضای:

حاکم اسلامی عهده دار شأن قضای رسول اکرم و امامان معمصوم علیهم السلام نیز هست. به این معنا که نخست با تلاش و کوشش متتمدی و اجتهاد عملی، مبانی و احکام قضای اسلامی را از منابع اصیل آن به دست می آورد و سپس بر اساس همان علوم و احکام، بدون آنکه تصرفی از خود در آنها داشته باشد، به رفع تخاصمات و اجرای احکام قضایی و صادر نمودن فرامین لازم می پردازد.

۴. وظیفه ولاء:

حاکم اسلامی پس از اجتهاد عمیق در متون و منابع دینی و به دست آوردن احکام اسلام، در همه ابعاد زندگی مسلمین، مواطبه اجرای دقیق آنهاست.^{۱۹}

ولايت مطلقه

۱. ولايت یا مسئولیت مطلقه، اختصاص به برترین فقیه جامع الشرایط زمان دارد که اولاً، اجتهاد مطلق دارد و همه ابعاد اسلام را به خوبی می شناسد و ثانیاً از عدالت و امانتی درخور جامعه اسلامی بهره مند است که او را از کجروی ها و هوامداری ها دور می سازد و ثالثاً دارای شناخت دقیق زمان و درک شرایط جامعه و هوش و استعداد بسیار

دشمنان اسلام و انقلاب فهمیده اند که ظلم ستیزی انقلاب و نظام اسلامی، از اصل مهم و مترقبی ولايت فقيه سرچشمه گرفته است و برای منعرف ساختن چنین نظام و انقلابی، باید به قلب نیرو و دهنده و ستون استوار آن هجوم برند و به همین جهت است که پس از پیروزی انقلاب اسلامی، در هر زمان مناسب شباهتی در زمینه این اصل بی بدلی مطرح شده است.

این جهت ولايت فقيه و حکومت دینی، هیچ منافاتی با آزادی انسان ها ندارد و هیچ گاه سبب تحقیر و به اسارت درآمدن آنان نمی گردد.^{۲۱}

مجلس خبرگان و شناسایی ولی فقيه
مجلس خبرگان که از افراد خبره اسلام شناس م منتخب مردم تشکیل شده است، وظیفه شناسایی فقیه جامع الشرایط برای رهبری را دارد..... کار اصلی مجلس خبرگان، تشخیص انتصاب و انزال ولی فقيه است، نه نصب و عزل او.^{۲۲}

پی نوشته ها:

- ۱. آیت الله جوادی آملی؛ ولايت فقيه؛ ولايت فقاہت و عدالت؛ قم: نشر اسراء، چاپ اول، ۱۳۷۸، ص ۲۱.
- ۲. همان، ص ۲۲. ■ ۳. همان، ص ۱۲۹. ■ ۴. همان، ص ۷-۱۵. ■ ۵. آیت... جوادی آملی؛ ولايت فقيه؛ رهبری در اسلام؛ قم: نشر فرهنگی رجا، چاپ اول، ۱۳۶۷-۸. - صص ۸-۱۲۷. ■ ۶. ولايت فقيه؛ ولايت فقاہت و عدالت، صص ۸-۱۶۷. ■ ۷. همان، ص ۹-۱۸۴. ■ ۸. ولايت فقيه؛ رهبری در اسلام، ص ۹. ■ ۹. همان، ص ۱۷-۱۶. ■ ۱۰. همان، ص ۱۵. ■ ۱۱. همان. ■ ۱۲. همان، ص ۱۲۹. ■ ۱۳. ولايت فقيه؛ ولايت فقاہت و عدالت، صص ۳-۱۵۲. ■ ۱۴. همان، ص ۲۳۷ و ر.ك: ص ۱۶۸. ■ ۱۵. ولايت فقيه؛ رهبری در اسلام، ص ۱۴. ■ ۱۶. ولايت فقاہت و عدالت، صص ۱۱-۱۷. ■ ۲۰. همان، ص ۲۸-۲۱۰.
- ۱۷. همان، ص ۲۱۲. ■ ۱۸. ولايت فقيه؛ رهبری در اسلام، ص ۱۶. ■ ۱۹. ولايت فقيه، ولايت فقاہت و عدالت، صص ۲۱-۲۴. ■ ۲۰. همان، ص ۵۱-۴۹. ■ ۲۱. همان، ص ۲۱۲. ■ ۲۲. همان، ص ۲۳۱، همچنین جهت کسب اطلاعات بیشتر ر.ك: صص ۴۸۲-۳۵۱.

و قدرت مدیریت و شجاعت و تدبیر است و چنین فقیهی را خبرگان مجتهد و عادل و منتخب مردم، پس از فحص و جستجوی فراوان شناسایی کرده، به مردم معرفی می نمایند و سپس بر بقا و دوام و اجتماع همه شرایط و اوصاف رهبری در شخص رهبر نظارت دارند. ۲. ... فقیه جامع الشرایط همه اختیارات پیامبر صلوات الله علیه و آله و سلم و امامان علیهم السلام را که در اداره جامعه نقش دارند، داراست. این سخن بدان معناست که فقیه و حاکم اسلامی محدوده ولايت مطلقه اش تا آنجایی است که ضرورت نظم جامعه اسلامی اقتضا می کند اولاً و ثانیاً به شأن نبوت و امامت و عصمت پیامبر صلوات الله علیه و آله و سلم و امام مشروط نباشد، بنابراین آنگونه از اختیارات فقیه آن بزرگان از جهت عصمت و امامت و نبوت خود داشته اند، از اختیارات فقیه جامع الشرایط خارج است.

۳. مظور از ولايت مطلق، ولايت مطلقه در اجرای احکام اسلامی است؛ فقیه و حاکم اسلامی ولايت مطلقه اش محدود به حیطه اجراس است، نه این که بتواند احکام اسلام را تغییر دهد اولاً و ثانیاً در مقام اجرا نیز مطلق به این معنا نیست که هرگونه میل داشت احکام را اجرا کند، بلکه اجرای احکام اسلامی نیز باید توسط راه کارهایی که خود شرع مقدس و عقل ناب و خالص بیان نموده اند، صورت گیرد.^{۲۰}

عدم منافات ولايت فقيه و حکومت دینی با آزادی انسان ها

در حکومت مبنی بر ولايت فقيه، همانند حکومت مبنی بر ولايت پیامبر صلوات الله علیه و آله و سلم و امام معمصوم علیهم السلام، مردم ولايت خدا و دین او را می پذیرند، نه ولايت شخص دیگر را و تا زمانی ولايت بالعرض و نیابتی فقیه را اطاعت می کنند که در مسیر دستورها و احکام هدایت بخش خداوند و اجرای آنها باشد و هر زمان چنین نباشد، نه ولايتی برای آن فقیه خواهد بود و نه ضرورتی در پذیرش آن فقیه بر مردم و از